

– altså at vi har lagt os præcis der, hvor der virkelig er sund fornuft i det.

Kl. 23.00

Der er den beskæftigelsesvirkning, at der er plads til 3.000 flere beskæftigede i kommuner og amter i 2004 end i år. Selv om der har været en dramatisk stigning i antallet af ansatte i kommuner og amter på 10.400 op gennem 2002, er der altså plads til en yderligere stigning i beskæftigelsen, så det, der i dansk terminologi hedder nedskæringer, er altså det samme som at ansætte flere netto, altså forøge antallet af stillinger.

Der bliver også mulighed for at gå ind i den mere detaljerede diskussion om, hvorvidt der er en gældsafvikling. Det er jo sagt mange gange, både af hr. Morten Helveg og hr. Nicolai Wammen, at pengene fosser ud af statskassen, og at der er hul i statskassen, men det er altså sådan, at vi har vendt statskassen om, så hullet peger opad, for der løber altså penge ned i statskassen. Når man ser redegørelsen, er der ikke færre end forventet for 2003, der er mere end dobbelt så mange penge i statskassen ved årets udgang, end vi havde forventet. Jeg siger det bare for at ændre retorikken. Det går altså bedre med økonomien end forventet, og 2004-finansloven er også reguleret op, så der bliver et dobbelt så stort overskud næste år som forventet.

Så kan man jo sige: Jamen det er da klart, for det går heller ikke så godt i Danmark. Men her er der igen en chance for, at man inden torsdag kan se på, hvordan det er gået i andre lande. Hvordan er Danmark placeret i forhold til andre lande? Hvis vi tager De Europæiske Fællesskaber, hvordan ligger Danmark så placeret? Nu tænker jeg slet ikke på de 10 nye lande, for alle ved, at vi ligger langt over dem, men på dem, vi i øvrigt sammenligner os med.

Hvordan ligger Danmark placeret? Hvem har et større overskud på den offentlige sektors saldo, og hvor mange? Ét land, nemlig Finland – kun ét land! Så er der et land, der er lidt efter os, men alle de andre har underskud på deres samlede offentlige sektors saldo. Sådan er det i år, sådan bliver det også næste år, og det er endda sådan, at det tegner til, at vi slår Finland næste år, så vi får et større overskud og bliver bedst af dem alle sammen. Næste år er der altså kun to EU-lande, der har overskud på den offentlige sektors saldo.

Det er sådan, at når man ser på Danmark udefra – derfra, hvor vidsynet gør sig gældende, og hvor man kan se det hele under et – har man altså en helt anden bedømmelse af Danmark

end den, som dele af Folketinget har, og derfor spørger man også: Hvordan i alverden kan det være, at det går så godt? Hvad har I egentlig gjort? Hvad er det, vi kan lære? Det må man jo spørge sig selv om, hvis man har en opfattelse, der ikke er i overensstemmelse med det billede, der tegner sig af, hvem der egentlig har overskuddene, og hvem der har underskuddene, og så kunne vi måske få en anden debat på næste torsdag – en debat, som er baseret på, hvordan Danmark egentlig har klaret det, nemlig at vi har klaret det bedre end andre, og at der har været mere styr på de offentlige udgifter.

Derfor er det rørende, når bl.a. Det Radikale Venstre påpeger, at vismændene ikke mener, at finanspolitikken er holdbar. Jeg synes, man skal gøre vismændene den tjeneste at spørge, hvad det er i deres vurdering, der danner grundlag for, at de kommer til den konklusion. Jo, siger de. Vi tror ikke, det er muligt at begrænse udgiftsvæksten i kommuner og amter. Vismændene mener, det samlede offentlige forbrug skal begrænses, det er de enige med regeringen i, men de tror ikke, vi kan styre det, og hvorfor gør de ikke det? Nej, siger de, fordi erfaringen har vist, at regeringen ikke har kunnet holde kommunerne og amterne inden for de aftaler, der er indgået.

Derfor er det interessant, at Det Radikale Venstre kan kritisere den nuværende regering for, at der ikke er styr på de offentlige udgifter, når der er mere end styr på statens udgifter. Vi har indgået aftaler med det kommunale selvstyre, både kommuner og amter, hvor der for både 2003 og 2004 for første gang er vedtaget nogle budgetter, der fuldstændig flugter med aftalerne, og det er jo ikke set før. Dengang var opfattelsen af, hvordan man skal styre og begrænse, jo: Vi laver en aftale, bagefter vedtager kommuner og amter budgetter, der er højere end de aftalte, og så bruger de endnu flere penge, end der er aftalt.

Men i dag ved de godt, at der er en anden dagsorden: at vi mener noget med aftalerne, at vi mener noget med vækstbegrænsningen. Der, hvor man har ladet tingene sejle tidligere, ved man godt, at nu er der en mening med det, og at vi forsøger at efterleve de regler og de planer, som den tidligere regering fik vedtaget med De Radikale som regeringspartner.

Kl. 23.05

Hr. Nicolai Wammen mener, at vi har opgivet det hele, og at vi har opgivet at nedbringe gælden. Nu er det igen en chance for at gå ind i Økonomisk Redegørelse på side 111, for her er